

Ulkomaille Matiltaan

Kun tamperelaiset lähtivät viikonloppuna tuulettumaan, he suuntasivat ulkomaille Teiskoon. Jos Perniöstä halusi mennä erikoisempiin oloihin, sompailtiin Teijolle. Teijolaiset olivat onnistuneet puffaamaan kotikyläänsä niin pontevasti, että Hesarikin meni halpaan. Lehden golfkenttiä käsittelevässä katsauksessa komeili Teijon kunta tasavertaisena isompiensa joukossa.

Muutin Hangosta Perniöön 90-luvun alussa. Löysin pikku veneelleni paikan Teijon satamasta. Vesi tuoksahdelti silloin melkein sille itselleen. Kruisailimme ensin lahtea ylös jatkaen jokea Salon keskustaan. Siinä oli kestämistä. Paskanhaju sen kun paksuuntui. Mihin me oikein olimme tulleet! No, myöhemmin löytyi venepaikka etelämpänä.

Paljon on vettä virrannut Salonjoesta sen jälkeen. Ilman Enestamin junailmaa ja Lehtomäen toteuttamaa mummonmökkien jätevesiasetusta vesi on puhdistunut huomattavasti. Alussa sitä ihmetteli, että miksi helsinkiläiset hankkivat kesäpaikkoja tällaisen veden varrelta. Nyt voi jo onnitella. Oli hyvä sijoitus.

Teollisuus on kuihtunut Teijolta ja Matildasta. Erilaisia gryndereitä on liikuscellut toinen toistaan hienommin suunnitelmin. Pysyvyyttä on edustanut Teijon retkeilyalue, josta kehkeytyi kansallispuisto.

Hanko on Suomen tennisyhdistys. Sieltä kiiruhdettiin kuitenkin joukoin myös Matildaan tennistä läiskimään. Säilät ja muut pitivät yllä Matildan kenttiä järjestäen kurseja ja kilpailuja. Kentät sijaitsivat mukavasti suojassa tuulelta ja helteeltä. Paarmat vaan kiusasivat. Nyt tulee itku kenttiä katsoessa.

Matildan ruukin pihamaalla on toiminut kesäteattereita. Satunnaista kulkijaa hämmensi alkuaikoina kuution kokoiset kivet, joiden tarkoituksena oli ilmeisesti estää pääsy rantaan. Huhu kertoi, että paikalliset yrittäjät siinä vaan vähän nokittelivat toisiaan. Ei tuntunut mukavalta.

Mutta kuuluu Matildasta mukavaakin. Sinne on kehkeytynyt pientä ja vähän suurempaakin toimintaa. Kesäloma-aikaan tuntui kuin olisi tullut oikeasti ulkomaille. Venesataman kehitys ja toimiva marina ravintoloineen ovat ehkä eniten vilkastuttaneet tienoota. Ja ne kivetkin on onneksi vieritetty pois.

Suomeen nousee pienpanimoita kuin sieniä syksyllä. Niitä on jo yli 70. Muutama olisi oman makuni mukaan saanut jäädä syntymättäkin. Pienpanimoiden osuus kulutuksesta on pienehkö, nelisen prosenttia. Ollaan vielä kaukana jenkkien 12 prosasta, mutta kyllä Suomessakin asiakkaat näyttävät liikkuvan maun perässä.

Matildan kyläpanimo pärjää makunsa puolesta mainiosti. Heidän IPA- ja APA-oluensa maksavat kyllä maltaita, mutta ne kepittävät mennen tullen ja monin kerroin hainekenit ja lapinkullat.

Meillä saa normaalisti muovipussissa kestoleipää, joka ei homehdu vuoteen. Tai sitten pakasteista pikapaistettua massaa, jota ei seuravana päivänä syö enää erkkikään. Nyt on onneksi putkahtamassa pikkuisia leipomoja. Tosin harvaanasutussa maassamme leipomo ei voi paistella joka kulmassa kuten Marseillessa ja Madridissa.

Matildassakin toimii nyt tällainen. Ja lämpimäisiä saa sunnuntainakin!

Eikös tämän vierasperäisen ja hienohkon nimen Mathildedal voisi vähitellen vaihtaa Matildaksi. Tai otetaan suoraan suomalaisen suuhun sopiva Matilta.

pajen